

Sygn. akt **IC 1529/19**

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2021 r

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2021r w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: J. L.

przeciwko: Skarbowi Państwa Wojewodzie (...)

o zapłatę

postanawia:

na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 kpc odrzucić pozew.

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 1529/19

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 16 kwietnia 2021 r

W dniu 5 czerwca 2019 roku powód J. L. wniósł pozew przeciwko Wojewodzie (...) o zapłatę kwoty 376,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20 lutego 2019 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż wytoczył pozwanemu postępowanie, które zakończyło się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w S. pod sygn. akt (...). Powód wygrał przedmiotową sprawę i Sąd zasądził od pozwanego na jego rzecz zwrot tylko kosztów procesu w kwocie 500 złotych stanowiących opłatę od skargi. Nie zasądził jednak kosztów stawienia do Sądu i kosztów wysyłki listów w łącznej kwocie 376,40 złotych, zaś pozwany - wezwany do zapłaty - odmówił ich pokrycia.

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa – Wojewoda (...) wniósł o odrzucenie pozwu, względnie o oddalenie powództwa w całości. Pozwany argumentował, iż powód próbuje w postępowaniu cywilnym dochodzić kosztów w prowadzonym przed WSA w S. postępowaniu sądowo-administracyjnym.

W odpowiedzi na to pismo, powód wniósł o dalsze prowadzenie sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

W ocenie Sądu Rejonowego, pozew podlegał odrzuceniu .

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna.

W treści art. 2 § 1 k.p.c. wyrażone zostały zasada dopuszczalności drogi sądowej i domniemanie występowania drogi sądowej we wszystkich sprawach cywilnych. Oznacza to, że każda sprawa cywilna podlega rozpoznaniu przez sąd, chyba że przepis szczególny przekazuje ją do właściwości innych organów. Pojęcie drogi sądowej może być

rozpatrywane w znaczeniu ścisłym - jako postępowanie przed sądami powszechnymi i Sądem Najwyższym, jak i w znaczeniu szerszym - jako postępowanie także przed sądami szczególnymi. Pojęcie drogi sądowej należy rozumieć szeroko, w zasadzie prawie każde roszczenie procesowe, sformułowane jako zadanie zasądzenia, ustalenia czy ukształtowania stosunku prawnego, niezależnie od jego merytorycznej zasadności, może być zaliczone jako należące do drogi sądowej - pod warunkiem, że dotyczy podmiotów, których pozycja w ramach stosunku prawnego jest równorzędna. Dopuszczalność drogi sądowej stanowi bezwzględną pozytywną przesłankę procesową, która działa od początku procesu. Przesłanka ta nie ma charakteru dyspozycyjnego, gdyż o jej powstaniu nie może decydować strona. Jej brak nie może być również sanowany w następstwie działania stron lub sądu. Dopuszczalność drogi sądowej uwzględniana jest przez sąd z urzędu w każdym stanie sprawy (art. 202 k.p.c.), a jej brak prowadzi do nieważności postępowania (art. 379 pkt 1 k.p.c.). Sąd bada dopuszczalność drogi sądowej już w momencie wszczęcia postępowania, z urzędu, na podstawie żądań powoda sformalizowanych w pozwie.

Dopuszczalność drogi sądowej zależy od dwóch elementów. Po pierwsze, musi chodzić o sprawę cywilną, a po drugie, nie może istnieć przepis szczególny, który wyłączałby sprawę cywilną spod jurysdykcji sądów i przekazywał ją do właściwości innych organów (art. 2 § 3 k.p.c.). Oba te elementy muszą być spełnione kumulatywnie, gdyż brak chociażby jednego z nich prowadzi do niedopuszczalności drogi sądowej. Niedopuszczalność drogi sądowej może mieć charakter pierwotny, tj. istnieć już w momencie wniesienia pozwu lub następczy, jeżeli powstała w toku postępowania na skutek zmian podmiotowych. Pierwotna niedopuszczalność drogi sądowej prowadzi do odrzucenia pozwu (art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c.), zaś następcza - do umorzenia postępowania (art. 355 § 1 k.p.c.).

Niniejsza sprawa nie stanowi sprawy cywilnej w rozumieniu ww. przepisów, albowiem dotyczy kosztów postępowania sądowo-administracyjnego i koszty te powinny być rozliczone w postępowaniu przed WSA w S. w sprawie o sygn. akt (...) i przez ten Sąd. Świadczy o tym treść poniższych przepisów, zgodnie z którymi WSA rozliczy w toku postępowania sądowo-administracyjnego wyniki z niego koszty procesu.

Zgodnie bowiem z treścią art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2020 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w razie uwzględnienia skargi przez sąd pierwszej instancji przysługuje skarżącemu od organu, który wydał zaskarżony akt lub podjął zaskarżoną czynność albo dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania, zwrot kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia praw.

Na podstawie art. 205 § 1 ww. ustawy do niezbędnych kosztów postępowania prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem lub radcą prawnym, zalicza się poniesione przez stronę koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub pełnomocnika oraz równowartość zarobku lub dochodu utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie.

Zgodnie zaś z doktryną i orzecznictwem do niezbędnych kosztów postępowania sądowo-administracyjnego zaliczony powinien zostać także koszt korespondencji (zob. np. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 marca 2016 r., sygn. I OZ 218/16).

Zgodnie z art. 209 ww. ustawy wniosek strony o zwrot kosztów sąd rozstrzyga w każdym orzeczeniu uwzględniającym skargę oraz w orzeczeniu, o którym mowa w art. 201, art. 203 i art. 204. Na podstawie art. 210 § 1 i 2 ww. ustawy strona traci uprawnienie do żądania zwrotu kosztów, jeżeli najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie zgłosi wniosku o przyznanie należnych kosztów. Stronę działającą bez adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego sąd powinien pouczyć o skutkach niezgłoszenia wniosku w powyższym terminie. Przepis ten nie ma zastosowania w przypadku orzekania na posiedzeniu niejawnym, gdy strona nie jest reprezentowana przez adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego lub rzecznika patentowego. W takim przypadku o kosztach należnych stronie sąd orzeka z urzędu.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż swoje żądanie powód powinien był skierować i zgłosić do WSA w S. w toku ww. postępowania. WSA w S. wyrokiem z dnia 27 września 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt (...)

rozstrzygnął już zaś kwestię kosztów tegoż postępowania w punkcie II swojego orzeczenia. Stąd też przedmiotowe powództwo jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

Kierując się powyższymi motywami , orzeczono jak w sentencji postanowienia z dnia 16 kwietnia 2021 roku.

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Szczecin, dnia 21 czerwca 2021 roku